

Rezultati rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje razvoja animiranih, celovečernih igranih in celovečernih dokumentarnih filmskih projektov za leto 2018 (Ul. 58/18 z dne 31.8.2018)

Okvirna vrednost razpisanih sredstev, namenjena za ta javni razpis, je bila 140.000 EUR.

Na javni razpis je prispelo 18 ustreznih vlog, od tega 10 igranih, 7 dokumentarnih in 1 animiran projekt.

V sofinanciranje so bili sprejeti naslednji projekti:

PRIJAVITELJ	PROJEKT	REŽISER	ZVRST	ZNESEK SOFINANCIRANJA v €	INTENZITETA DRŽAVNE POMOČI
Zavod Nosorogi	Sadje sonca in lune	Gregor Božič	D	15.000	55,56%
Zavod Iridium Film	NK Svoboda	Boris Petkovič	I	19.000	86,14%*
Zavod Stara gara	Hotel Alkohol	Jan Cvitkovič	I	15.500	68,47%*
A.A.C. Productions d.o.o.	Metod Trobec	Igor Šterk	I	14.500	39,36%*
Nordcross d.o.o.	Jaz sem začetek vsega in v moji vesti se ustvarjajo svetovi	Igor Zupe	D	17.000	68,00%
Invida d.o.o.	Koko Dajsa - Zlomljena noga	Jernej Žmitek	A	20.000	86,21%
Zavod Mono O	17 trenutkov poletja	Sonja Prosenc, Mitja Ličen	I	20.000	75,67%
Zavod Cvinger film	Črna mati zemla	Rok Biček	I	19.000	25,21%*
Zavod Stara gara	Opazovanje	Janez Burger	I	16.800	63,63%

*intenziteta državne pomoči vključuje tudi že sofinanciran razvoj scenarija

Strokovno programska komisija v sestavi: Vilma Štritof, Klemen Dvornik in Nejc Gazvoda je v obrazložitvi za projekte, ki jih je predlagala v sofinanciranje, zapisala naslednje:

Sadje sonca in lune

Sadje sonca in lune je osupljiv projekt v svoji preprostosti, ki pa hkrati z minimalnimi sredstvi pred nami razpira zgodbo človeštva. Avtor Gregor Božič se zaveda, da ne dela informativnega ali edukativnega filma, čeprav so informacije v vzorno pripravljene dokumentaciji eden ključnih "prodajnih" elementov scenarija in sinopsisa - zgodbe botanikov, ki so bili narodni heroji, zgodbe sadja, ki v ogromnih skladiščih kemično obdelano stoji samo zato, da bo ljudem v nakupovalnih centrih s svojo barvitostjo vtil nekaj upanja, zgodbe predanih sadjarjev ipd. S tem sadju podeljuje ne le zemeljske, ampak tudi simbolno vrednost. Dokumentarec je ravno tako vzorčen primer, kako aktivistično temo narediti kinematografsko, osebno, poetično. Producentka Marina Guzmi je komisijo seznanila, da želi projekt delno pripraviti kot multimediji, galerijski, kar komisija pozdravlja, vseeno pa želi, da bi bil to v prvi vrsti kinematografski film, saj ima za to zelo velik potencial. Univerzalnost in relevantnost teme pri projektu Sadje sonca in lune nista vprašljivi, ravno tako ne razvidnost avtorskega stališča, ki je edinstvena in izvirna.

NK Svoboda

NK Svoboda odpira srčen in pogumen pogled na aktualno begunsko problematiko skozi oči dveh protagonistov, Aneja in Sabija, ki ju ločijo jezik, nacionalnost in barva kože, a združuje edina pomembna vrednota - prijateljstvo, ki ga film preigrava skozi nogomet, ki je poleg glasbe najbrž najbolj univerzalni jezik našega planeta. Borisu Petkoviču, scenaristu in režiserju, uspe knjigo Žige Gombača uspešno adaptirati v scenarijski oziroma filmski jezik. Komisija si vseeno želi, da bi v času razvoja projekta nadaljevali z delom na scenariju - film je razdeljen na dve polovici, ki sta skupaj zvezani preveč umetno, ravno tako ima na koncu preveč elementov naključja in komedije zmešnjav, kar je škoda, ker sta glavna protagonist in sporočilo filma premočna in preveč zanimiva, da bi se scenarij zadovoljil le s formalnimi scenarijskimi rešitvami. Ena izmed njih je ta, da Anej celo noč izgubljen v tuji državi pluje na blazini in ga nato begunci v čolnu rešijo, naslednji dan pa ga starši mirno spustijo, da sam tava naokoli, kar je slepa ulica filma, ob nekaterih drugih. Komisija želi, da scenarist in režiser Boris Petkovič vse nasvete vzame kot najbolj dobronamerne, zato mu tudi namenja podporo. Film ima zaradi relevantnosti teme potencial za odmevnost v tujini, hkrati pa to univerzalnost spelje skozi slovensko zgodbo in realnost, kar ga dela zanimivega tudi za naš prostor.

Hotel Alkohol

Scenarij za Hotel Alkohol je od zadnjega branja komisije naredil velik korak naprej - iz včasih brezsmiselnih in privatizmov polne komedije je postal trpka, a še vedno humorna drama, ki je umeščena v realen prostor, se ukvarja z realnimi problemi, projekt je dobil potreben fokus. Zdaj so dogodivščine treh (anti)junakov, ki se borijo vsak s svojimi demoni, hkrati socialna drama in komedija zmešnjav, a scenarist in režiser Jan Cvitkovič je pri vseh elementih ujel pravo mero. Liki nosijo vsak svoje križe in težave, so zelo dobro zamišljeni in vsak od njih ne trpi le od odvisnosti od substanc, ampak se bori z osamljenostjo, z željo biti ljubljen, opažen, pomemben, srečen. Glede na avtorjev renome in izrazito jasno žanrsko pozicioniran film (institucija proti posamezniku) komisija ne dvomi v mednarodno prepoznavnost filma, ravno tako so notranji konflikti likov tako arhetipski, da je univerzalna privlačnost zgodbe skoraj zagotovljena. Komisija želi, da projekt vztraja na tej poti, ki si jo je zastavil in da ne zaide v pretirano situacijsko komiko, s katero seveda ni nič narobe, a bi v tem primeru film zelo hitro pretirano zbanalizirala.

Metod Trobec

Metod Trobec je v slovenski (pop)kulturi že mit, saj naš (pavšalno rečeno) edini pravi množični morilec buri domišljijo ustvarjalcev že leta. Scenarij Igorja Šterka je prvi, ki se s fenomenom ukvarja na filmski in človeški način. Avtor razume, da mora iz Metoda narediti lik, narediti človeka - razume, da to ne pomeni glorifikacije ali strinjanja

z njegovimi okrutnimi dejanji, ampak da vsak prenos realnosti v umetnost zahteva širok, poglobljen in čuteč premislek kljub moralni spornosti lika. Šterkov Metod je osamljen, ranjen človek, nikjer ni sledu o "slasher" trenutkih, scenarij gre v smer zelo sodobne, fincherjevske obravnave. Kar je scenariju še posebej v odliko, je njegov odnos do žensk, tako žrtev Metoda Trobca kot tudi tajnic na policijski postaji, delavk v tovarni, snažilke... Scenarij deluje na treh ravneh - ena je osebna zgodba Metoda Trobca in njegove mame, druga je zgodba o tem, kako je popolna ignoranca okolice do ženskega mnenja pripeljala do tega, da Metoda niso toliko časa odkrili, tretja pa je zgodba o razpadu Jugoslavije in njenega sistema, saj je Metod zadnji na smrt obsojeni "Jugoslovan", ki so mu po razpadu države kazen spremenili v 20 let zapora. Scenarij je sicer najšibkejši v nekaterih dialogih in komičnem prikazu policajev, ampak avtor se tega zaveda in bo scenarij v teh segmentih dodelal. Strokovna komisija predstavljeni scenarij v fazi razvoja projekta podpira.

Jaz sem začetek vsega in v moji vesti se ustvarjajo svetovi

Dragan Živadinov je eden naših najzanimivejših umetnikov in projekt Jaz sem začetek vsega in v moji vesti se ustvarjajo svetovi se ga ne loteva biografsko, ampak začne na koncu - v prihodnosti, v letu umetnikove že napovedane smrti, ko se bo izstrelil v vesolje. Projekt je vzorno pripravljen, tematika vznemirljiva. Dokumentarec izstopa po svoji močni vizualni komponenti in brezkompromisnosti obravnave subjekta, pred gledalca je položen kot uganka, poigrava se z njegovo percepcijo resnice in ne odgovarja na vprašanja, ampak jih zastavlja. In to bistvena - o koncu človeštva in skrivnosti vesolja. Komisija želi, da bi se projekt v fazi razvoja osredotoči na to, kako točno bo tehnično izveden in da sprejme odločitev, koliko je v njem dokumentarnega in koliko spekulativnega ("mockumentarnega") - gre seveda za avtorsko odločitev, ki pa za sabo potegne bistvene postavke filma skupaj z njegovim odpiranjem ali zapiranjem izraznega polja in vzpostavljanjem pomembnega diskurza. Živadinov spada v krog umetnikov, ki v tujini požanje veliko pozornosti in kot tak ima film potencial za mednarodno privlačnost, a še bolj pomembno je, da je tematika še kako bistvena, saj se zdi, da je človeštvu bivanje v vesolju v prihodnosti edina rešitev in prepričevanje prostora vesolja kot prostora kulture in umetnosti morda ni tako daleč, kot se zdi.

Koko Dajsa - Zlomljena noga

Koko Dajsa je plod sodelovanja avtorice Maše Ogrizek in produkcijske hiše Invida, ki že leta skrbi za kvalitetno animacijo za otroke izpod rok slovenskih ustvarjalcev, kar je pri nas redkost, zato komisija s še večjim veseljem podpre ta projekt. Seveda so vsi drugi elementi ravno tako na nivoju - lik Koko Dajse je v svoji godrnjavosti, a hkrati osamljenosti, izrezana slika realnih osebnosti, prav tako so stranski liki z duhovitimi imeni zelo dobro umeščeni v vsem znani svet blokovskega naselja in drugih institucij, v prvem delu recimo bolnišnice. Animacija oziroma režija je prepuščena izkušenemu Jerneju Žmitku, ilustracije Mihe Hančiča so simpatične in barvite, zgodba ni didaktična, ampak vseeno poučna in primerna za ciljno publiko, navedeno v priloženi dokumentaciji. Komisija opozarja na previdnost pri scenarijih, saj ravno zaradi kratkosti epizod potrebujejo trdno strukturo in anekdotičnost lahko hitro postane problem. Komisija želi, da bi film v kinematografski distribuciji dosegel čim širši odmev, zato še posebej polaga na srce produkciji, da tovrstno distribucijo vzame kot svojo prioriteto.

17 trenutkov poletja

Sedemnajst trenutkov poletja je vzorno pripravljen projekt, dokumentacija je polna vizualnih referenc, jasno je, komu bo film namenjen in kam ga bo tandem Prosenc-Ličen peljal. Odlikuje ga svež, duhovit in hkrati trpek scenarij Despina Ladi, ki zelo počasi pelje razdrobljeno in nenavadno družino do zaključka, ki jih kljub subtilni obravnavi njihovih problemov spremeni in zaznamuje. Komisija želi, da bi bila adaptacija scenarija na slovensko družino izpeljana čim bolj previdno, morda s pomočjo soscenarista. Ravno tako je zgodba Fedja in Sophie v tej fazi bolj zanimiva od zgodbe staršev, ki še mora najti svoj pravi pogon. Film kljub navidezni lahkotnosti obravnava relevantno in univerzalno temo na novo definirane družine in spopada vsakega posameznika z odnosi, ki so v 21. stoletju na videz najbolj odprti in svobodni do sedaj, a v resnici nas puščajo najbolj ranljive in osamljene. Film ima izrazito sodobno vizualno in scenaristično poetiko, kar ga že zdaj dobro pozicionira v mednarodni prostor, kjer ima take vrste filmi več občinstva in razumevanja kot doma. Komisija opozarja, da v sicer vzorno pripravljeni dokumentaciji sinopsis ni v pravilni obliki, ampak se bere kot marketinški dokument, kar ni namen sinopsisa, iz katerega mora biti razviden celoten film.

Črna mati zemla

Ustvarjalni tandem režiserja Roka Bička in pisatelja Kristiana Novaka je nedvomno vznemirljiv, ravno tako projekt Črna mati zemla odpira doslej redko videne možnosti koprodukcije v slovenskem prostoru. Zgodba fanta Matije, ki odraščča na pragu vojne v svetu, ki nam je vsem dobro poznan, hkrati pa naseljen z nadnaravnim, mističnim, mitskim, postaja vse bolj okrutna in neizprosna, prežeta z nasiljem, katerega izvor sta morda pekleni bitji Hešto in Pujto, morda je to sam Matija, morda pa pokrajina in bivša skupna država to nasilje skriva tako v svojih rekah kot v svojih žilah. Vsa ta vprašanja se v romaneskni formi preigravajo uspešno, a ustvarjalci bi se morali odločiti za njihovo redukcijo pri prenosu v filmsko formo. Ravno tako je vprašljivo brutalno nasilje, ki v zgodbo otroka vstopa dramaturško neizdelano in nepremišljeno. Nedvomno ima projekt velik potencial in kot takega ga komisija z veseljem podpre, a v fazi razvoja projekta morata avtorja predvsem dokončno sprejeti stališče, o čem film zares govori. Mednarodno je projekt že zdaj zastavljen impresivno, tematike, ki jih odpira scenarij, so univerzalne, pomembne in v času, ki ga živimo, še kako relevantne - vojna na obzoru junakov filma Črna mati zemla in njihovi odzivi na dogajanje strašljivo spominjajo na dogajanje v Evropi tukaj in zdaj.

Opazovanje

Zgodba Lare in Boruta, ki se borita za existenco v kriminalno podplačanem poklicu, kjer rešujeta življenja, a svojega niti živeti ne moreta, je pomembna in dobro napisana. Svet, ki ga lika naseljujeta, je verjeten, zanimiv, zdi se, da gledamo (beremo) film na nivoju romunskih, ruskih, morda skandinavskih socialnih dram. A vsaki sceni kupovanja stanovanja sledi scena umora, ki ga vidimo na začetku, kar je osnovna pomanjkljivost scenarija. Ko z Laro in Borutom napredujemo v filmu, trilerski oziroma misteriozni moment vse bolj in bolj prevladuje, do konca, ki z obratom popolnoma spremeni psihologijo glavne junakinje. Ta je v vlogi medija, skozi njene oči opazujemo svet, ki se ob vsej medčloveški okrutnosti okrog sebe (umori, smrti), skoncentrira na en dogodek. Film o paru, ki zaradi brutalnega kapitalizma izgublja dostojanstvo, hkrati pa izgublja zaupanje drug v drugega, ker v ključnem trenutku ni stopil na stran življenja, ampak je bil samo opazovalec, ima velik potencial, ki jih v slovenski kinematografiji krvavo primanjkuje. A zaplet, kjer kopica ljudi gleda umor in ne stori ničesar je lahko trhla metafora za nas, ki se delamo, da se nas okrutnosti sveta ne tičejo.

Projekta, uvrščena na rezervno listo:

PRIJAVITELJ	PROJEKT
Zavod Cvinger film	Admin
Bela film d.o.o.	Umita lobanja

Projekti, ki niso prejeli podpore:

PRIJAVITELJ	PROJEKT
Zavod Mono O	Kenozoik
Vertigo, zavod za kulturne dejavnosti	Drugačna družinska zgodba
Tramal Films, zavod za kulturne dejavnosti	Rdeča

Društvo Enabanda	Bojevniki
ROSA PRODUKCIJA, družba za filmsko in glasbeno dejavnost ter druge storitve, d.o.o.	Montmartre, grič hrepenenja
Fi Produkcija d.o.o.	Srečanje
KULTURNO SOCIALNI ZAVOD SAGAR, LJUBLJANA	Pušča